

ประกาศศาลจังหวัดพิษณุโลก

เรื่อง ถอนคำสั่งเดิมที่ให้ นางเพยาร์ เปรมภาค เป็นคนسابสูญ

คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๑๔๖/๒๕๕๕

คดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๔๕๖/๒๕๕๖

ด้วย นายบุญเอิบ เปรมภาค ผู้ร้อง ได้ยื่นคำร้องขอให้นางเพยาร์ เปรมภาค เป็นคนسابสูญ และศาลจังหวัดพิษณุโลกได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๖ มีคำสั่งว่า นางเพยาร์ เปรมภาค เป็นคนسابสูญตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๑ และต่อมา เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๐ ได้รับคำร้องจาก นายสมเกียรติ เปรมภาค ผู้คัดค้าน โดยขอให้ศาล มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งศาลให้ นางเพยาร์ เปรมภาค เป็นคนسابสูญ คดีสืบเนื่องจาก ศาลมีคำสั่งว่า นางเพยาร์ เปรมภาค เป็นคนسابสูญตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๑ แล้ว และผู้คัดค้านยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องได้พบตัว นางเพยาร์ เปรมภาค มารดาของผู้คัดค้าน จึงขอให้ศาล ถอนคำสั่งเดิม ทางไต่สวนได้ความจากพยานหลักฐานของผู้คัดค้านว่า เมื่อประมาณปี ๒๕๓๗ ผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งว่า นางเพยาร์ เปรมภาค เป็นคนسابสูญ เนื่องจากนางเพยาร์ได้ไปจาก ภูมิลำเนาเกินกว่าห้าปีติดต่อกัน โดยไม่มีบุคคลใครรู้แน่ว่ายังมีชีวิตอยู่หรือไม่ และศาลมีคำสั่งให้นางเพยาร์ เป็นคนسابสูญ ต่อมาประมาณปี ๒๕๕๓ ผู้คัดค้านพบตัวนางเพยาร์ มารดาของผู้คัดค้านได้ไปพักอาศัย อยู่กับนางสาวณัฐสิณี เปรมภาค น้องของผู้คัดค้านที่บ้านเลขที่ ๙๙/๓๙๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลลำผักกูด อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี และต่อมาวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ นางเพยาร์ได้ถึงแก่ความตาย ด้วยโรคชรา ที่บ้านเลขที่ ๙๙/๓๙๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลลำผักกูด อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จึงขอให้ ศาลสั่งถอนคำสั่งให้นางเพยาร์เป็นคนسابสูญ เห็นว่าพยานหลักฐานของผู้คัดค้านพิสูจน์ได้ว่าขณะยื่น คำคัดค้าน นางเพยาร์ยังคงมีชีวิตอยู่ ต่อมาระหว่างพิจารณานางเพยาร์ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นเวลาผิดไปจากเวลาห้าปี นับแต่นางเพยาร์ไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ อันเป็นเหตุให้ศาลสั่งให้นางเพยาร์เป็นคนسابสูญ กรณีมีเหตุให้ถอนคำสั่งให้นางเพยาร์เป็นคนسابสูญ และศาลมีคำสั่งวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑

ศาลจึงมีคำสั่งถอนคำสั่งให้ นางเพยาร์ เปรมกาศ เป็นคนسابสุญ ตามประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ณัฐวุฒิ เอี่ยมรักษา

ผู้พิพากษา